

535.

Ze Sptynova.

Už sa u - de - ri - la s pŕno - ci ho - di - na, eš - če sa sy -
neček po dě - di - ně tú - lá.

Už sa uhodila s pŕnoci hodina,
ešče sa syneček po dědině túlá.

Túlá sa on túlá, nemože trefiti;
nechce mu milenka dverí otevřiti.

Já bych ti synečku ráda otevřela,
dyby mně hlavěnka moja nebořela.

Hlavěnka mně boří, maměnka mně nedá,
že ona svéj céry řadakomu nedá.

Dyby mně maměnka řadakomu dala,
dycky by plakala, za mnú pohřdaja.

536.

Ze St. Břeclavy.

Velmi zvolna, táhle.

Sví - til měšíc nad naším hu - mén - kem, stó - jí šo - haj
pod naším o - kén - kem. Staň miřá, o - te - vři, já stó - jím -
u dverí; stávaj ho - re, moje po - tě - še - ní.

Svítil měšíc nad naším huménkem,
stójí šohaj pod naším okénkem.

Staň miřá, otevři,
já stójí u dverí;
stávaj hore, moje potěšení.